

VAN LOCKDOWN NAAR LOKVOER

Het vissen is er bij **Michelle van Wamel** (32) uit Nijmegen met de paplepel ingegoten. Toch is het visvirus sinds corona pas écht bij haar losgebarsten – getuige onder meer de mooie roofvis-, witvis- en karpervangsten op haar MijnVISmaat-profiel. Hét VISblad liep op een warme zomeravond met Michelle mee aan haar favoriete snoekwater voor het verhaal van deze allround visvrouw.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: REIN RIJKE

Michelle heeft een glimlach van oor tot oor als we haar aan het eind van de middag op de afgesproken plek treffen. Ze vist vandaag met haar met vriend Jimmy Rijnardus en om alvast warm te draaien zijn ze al wat eerder begonnen op een plasje iets verderop. “Dat pakte verrassend goed uit”, zegt ze terwijl ze haar telefoon uit haar waadpak peutert. “We vingen daar één vis, maar wel meteen een hele mooie. Dat zul je zo wel zien”, bouwt Jimmy de spanning op. Op haar smartphone zien we Michelle met een metersnoek poseren. “Laten we hopen dat dit de opmaat is naar nog meer mooie vissen.”

RUST ZOEKEN

Het water waar we vanavond vissen is een afgelegen en afgesloten rivierplas naast de Waal. Deze wordt omringd door weelderige begroeiing, er grazen wilde paarden en is zonder waadpak lastig te bereiken. Geen water waar je dus veel sportvissers tegenkomt. “Voor ons daarom een ideale stek: wij houden van rust tijdens het

vissen. We vangen liever iets minder aan een rustige plas dan dat we aan een visrijk maar druk water staan”, vertellen Michelle en Jimmy als we de lange wandeling van de parkeerplaats naar de visgronden maken. Daar aangekomen stappen ze met beleid het water in, tot aan het talud. Michelle: “Goed opletten hoor, want er liggen hier meerdere diepe kuilen.”

LOCKDOWNS

Het recept voor de komende uren: zo ver mogelijk waden, daarna zo ver mogelijk gooien, een grote shad laten

‘Dankzij YouTube leerde ik in korte tijd een boel nieuwe visserijen kennen’

De metersnoek die Michelle ving, kort voordat de VISblad-crew arriveerde.

‘ALS KAPSTER ZAT IK WEKENLANG THUIS, DUS TOEN BEN IK WEER GAAN VISSSEN’

afzinken tot de bodem en deze rustig binnen vissen. “Zo vangen we hier bijna altijd wel een visje”, zegt Michelle terwijl ze de softbait met veel gevoel langs de steile taludrand stuurt. Hoewel het lijkt alsof ze deze visserij al vele jaren doet, is het voor haar relatief nieuw. Pas sinds de corona-lockdowns heeft haar hobby een grote vlucht genomen. “Als kapster zat ik wekenlang thuis, dus toen ben ik weer gaan vissen. Eerst dobbervissen met mijn vader, zoals we vroeger geregeld deden. Al snel ontdekte ik ook andere visserijen. Mede dankzij YouTube leerde ik in korte tijd een boel nieuwe dingen. Bijvoorbeeld over barbeelvissen en snoekbaarzen op de Waal.”

PAARDRIJDEN

Een trieste gebeurtenis in april dit jaar zorgde ervoor dat Michelle plotseling nóg meer tijd kreeg om te vis-

sen, vertelt ze terwijl we – stomtoevallig – tussen de wilde paarden naar de volgende stek lopen. “Twintig jaar lang heb ik een eigen paard gehad en reed ik op hoog niveau dressuurwedstrijden. Mijn vrije tijd was schaars aangezien ik daar iedere dag mee bezig was.” Tot dit voorjaar het noodlot toesloeg en haar paard onverwachts overleed. “Daar was ik behoorlijk kapot van. Gelukkig vond ik in het vissen de nodige afleiding. Ik heb sindsdien ook geen paard meer gereden en heb er vooralsnog ook geen enkele behoefte aan.”

DICHTE JUNGLE

Onlangs dat we al drie stekken hebben afgevist waar het stel doorgaans wel snoek vangt, blijft het onder water verdacht stil. “Toch maar eens mijn favoriete shad wisselen”, zegt ze vertwijfeld tegen Jimmy. Terwijl ze switcht naar een grote shad met baarsprint oppert het stel om naar de naastgelegen strang te lopen. “Daar is de vis vaak wat kleiner, maar een vis voor de camera krijgen zou toch wel leuk zijn”, lacht Jimmy. Als we ons even later door een dichte jungle hebben geworsteld, stemt de aanblik van de nevengeul het paar niet echt hoopvol. “Veel te troebel. Maar we hebben nu al zoveel moeite gedaan, laten we maar een poging wagen.” >>

Michelle is heel erg actief op MijnVISmaat en laat daar zien behoorlijk all-round te zijn

VISSEN MET PA

Als het ook hier bij een enkele voorzichtige aanbeet blijft, zakt de moed bij Michelle een beetje in de schoenen. Ondertussen laat ze maar wat foto's zien van een dag eerder. "Na lang zeuren heb ik mijn vader gisteren eindelijk een keer meegekregen om statisch op karper te gaan vissen. Hij vist al zo lang als ik mee ga uitsluitend met de dobber op witvis en karpertjes – en vindt dat nog steeds het mooiste wat er is. Hij snapt er niks van dat ik hele weekenden naast en in de tent zit te wachten op dat ene piepje van de beetmelder. Gisteren ving ik er drie en loste ik er nog twee. Hij ving niks, dus ik vrees dat het meteen de laatste keer was dat hij mee ging karpervissen", lacht Michelle.

ALLEEN EN SAMEN OP PAD

Vissen doet Michelle de laatste jaren vooral met haar vriend Jimmy, die ze leerde kennen toen ze met haar vader naar Hertog Hengelsport in Nijmegen ging. "Hij

werkt daar en vanwege zijn mooie bruine krullen was ik meteen van hem gecharmeerd. Daarna heb ik Jim opgezocht op Facebook. Van het een kwam het ander en al snel volgde onze eerste date – uiteraard gingen we toen vissen." Toch vist ze net zo graag alleen. "Vaak ga ik naar de Waal om te snoekbaarzen of te barbelen. Heerlijk vind ik dat, om 06.00 uur opstaan en 's ochtends vroeg in alle rust aan de rivier staan." Bekijks en aanspraak heeft ze als solo vissende vrouw genoeg: "Van zowel visboten als de beroepsvaart. Vanaf de grote boten wordt vaak gezwaaid of getoeterd en de visboten varen vaak even richting krib om te informeren naar de vangsten."

GEEN LANGE NAGELS MEER

Ook in het normale leven krijgt ze nog regelmatig verbaasde reacties. "Als kapster spreek je natuurlijk veel mensen en mijn klanten zijn altijd verbaasd als ik zeg dat ik fanatiek vis. Ook mijn vriendinnen vragen vaak wat ik er nou zo leuk aan vind. Dan leg ik uit hoe de beleving is, de spanning van het vangen, het genieten van de natuur, de totale rust." In het dagelijks leven heeft ze als vissende vrouw wel wat aanpassingen moeten

doen qua uiterlijk. "Mijn nagels, dat was wel even een dingetje. Je wilt als kapster natuurlijk dat je handen er goed uitzien. Maar het gebeurde geregeld dat mijn nagels afbraken tijdens het vissen en ze worden ook snel vies. Nu houd ik ze maar zo kort mogelijk, dat werkt in de praktijk toch het beste."

SNEL VERPLAATSEN

Ondertussen is de schemer ingetreden en vist het stel vanaf een kiezelstrand het donker in. De goedlachse Jimmy is nog steeds vol vertrouwen. "Wat mij betreft is dit 's zomers de beste tijd", zegt hij terwijl hij zijn shad nog maar een keer richting de horizon gooit. Om snel

'HET IS HEERLIJK OM 'S OCHTENDS VROEG UIT DE VEREN TE ZIJN EN IN ALLE RUST IN JE EENTJE AAN DE RIVIER TE STAAN'

veel water af te dekken verplaatsen de twee zich na iedere worp, hij naar links en zij naar rechts. "Waterplanten voor de kant, jagende vis op de plas, hier moet het toch gaan gebeuren", verzucht Michelle. Hoewel de dag dankzij die metervis voor haar al geslaagd is, wil ze natuurlijk graag vis voor de camera krijgen. "Gezien het rustige, warme en heldere weer hadden we niet direct een topdag verwacht, maar we hebben nu zelfs voor hier wel heel weinig actie."

NIET OPGEVEN

Als het bijna donker is, stelt de fotograaf voor om er een eind aan te breien. Michelle en Jimmy maakten 11 uur geleden hun eerste worp, maar van opgeven is nog geen sprake. "Nog een paar minuten. Even dat hoekje meepakken, daar zag ik jagende vis", zegt Michelle gedreven. Als ook hier de snoek niet thuis geeft, wandelen we terug naar de parkeerplaats. "Wij hebben onze beweging wel weer gehad", concluderen ze tevreden. Ondertussen vertelt Michelle over haar toekomstplannen. "Meervallen, grote karper vangen op moeilijk water en zodra het koud wordt weer volop snoeken met doodaas en kunstaas. Want wat dat betreft komen de mooiste maanden er alweer aan."

Michelle leerde haar vriend kennen in een hengelsportzaak in Nijmegen.

